

Poznań, dnia 1 lutego 1939 r.

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Opłata pocztowa
uiszczona ryczałtem

Adres

Redakcji i Administracji
Poznań — Matejki 54
Telefonu Nr 8-86 38
Konto P. K. O. 209 000
Konto poczt.-rozrach. tyl-
ko dla prenumeraty Nr 50

Prenumerata:

rocznie zł 6,00
kwartalnie zł 1,50
pojed. numer ... zł 0,25

Ogłoszenia:

drobne: 1 słowo .. 10 gr
napisowe 1 słowo . 20 gr
reklamy: ¼ strony 40 zł
100 mm kw. 0,30 zł

POD ROZWAGĘ

Właśnie w roku bieżącym spodziewaliśmy się ostatecznego załatwienia naszych postulatów a szczególnie: uchylenia nadzwyczajnego podatku za zniesienie dekretów;

zniesienia podatku specjalnego;

przywrócenia emerytom, mającym za sobą służbę zaborczą, pierwotnej emerytury w wymiarze 100%, jak ją pobierają emeryci polscy;

wymierzania podatku od kwot faktycznie wypłacanych a nie od kwot należnych;

zabezpieczenia opieki lekarskiej dla wszystkich emerytów i ich rodzin;

zaliczenia lat wojny światowej do wysługi emerytalnej w podwójnym wymiarze;

przywrócenia pełnych emerytur emerytom ściśle zabierzmy;

wypłaty 2/3 części zaległego od roku 1930 dodatku mieszkaniowego;

przyznania ulg kolejowych dla żon emerytów; i udzielenia ulg w opłatach szkolnych.

Niestety żaden z powyższych postulatów nie został uwzględniony.

Co więcej, nie spełniono nawet tych naszych prośb, które nie wymagają żadnych nakładów finansowych, jak zarządzenie wypłaty emerytur czekami P. K. O. oraz wypłacanie ich w tych dniach, w których otrzymują swoje uposażenia czynni urzędnicy państwowi, — o co bezskutecznie zabiegamy.

Dlaczego to się nie stało, pomimo iż debaty budżetowe nad zagadnieniami budżetu emerytalnego, a więc i położeniem emerytów dobiegają końca?

Odpowiedź na to pytanie znajdujemy w „Komunikacie” referenta budżetu emerytur p. posła Wagnera, wystosowanym do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych.

Żałujemy szczerze, że p. Wagner, człowiek nadzwyczaj dzielny i zasłużony, — postradał wzrok na wojnie, wskutek czego powtarza tylko to, co mu ktoś podpowie wzgl. to, co z tego podpowiadania zapamięta.

Podziwiamy jego zdolność referowania budżetu z pamięci i nie dziwimy się, jeżeli któraś z podanych przez niego dat lub liczb, nie odpowiada rzeczywistości.

Właściwe i ściśle liczby wydatków na emerytury, przyczyny i kwoty powiększenia tego działu budżetu, omówiliśmy w „Emerycie” Nrr 24/38, 1 i 2/39, zatem z liczbami podanymi w „Komunikacie” p. Wagnera polemizować nie będziemy.

Nie możemy jednak powstrzymać się od zwrócenia uwagi na inne okoliczności a mianowicie, że p. Wagner, sam emeryt i inwalida a w dodatku poseł, przedstawiciel społeczeństwa z którego emerytów dotychczas nikt nie wykluczył, wybrany zresztą również głosami emerytów, ciesząc się ich głębokim szacunkiem — zamiast zająć się ich postulatami i stanąć w ich obronie, — wypadł z roli posła a przywdziałszy togę Ministra Skarbu, wygarnia emerytom, że za drogo kosztują Skarb Państwa. Przeczytajmy zresztą co p. poseł Wagner pisze:

„Warszawa, dnia 29 grudnia 1938 r.

Komunikat

posła Edwina Wagnera sprawozdawcy 16 części Emerytury i zaopatrzenia w sprawach zaopatrzenia emerytalnych.

W odpowiedzi na liczne listy Związków Emerytów Państwowych jak też i poszczególnych Panów Emerytów, zawierające różne postulaty, domagające się podwyższenia zaopatrzenia emerytalnych — podaję do wiadomości następujące oświadczenie:

16 część budżetu na emerytury w roku budżetowym 1937/38 w zamknięciach rachunkowych państwowych wykazuje wydatek 165.750.000 zł. Na rok budżetowy 1939/40 kwota ta prelimitowana jest w wysokości 185.250.000 zł czyli o 19.500.000 zł więcej. Z kwoty tej przeszło 12.000.000 wyda Skarb Państwa na zrównanie zaliczalności lat służby zaborczej ze służbą polską, a tylko około 6.000.000 zł na przyrost liczby emerytów. Tak znaczne zwiększenie wydatków na emerytury wywołało duże niezadowolenie w sferach gospodarczych zarówno przemysłowych jak też i w rolniczych, zaś Pan Minister Skarbu mimo najczelniejszego stanowiska dla wszystkich emerytów niema możliwości budżetowych, aby uwzględnić najskromniejsze chociażby postulaty, mogących spowodować dalszy wzrost wydatków na emerytury. Ponadto zaznaczam, że oprócz 16 części budżetu i z innych budżetów (kolej, poczta, lasy państwowe, monopole) wypłacane są również emerytury zaś łączna kwota wydatków na rok budżetowy 1939/40 wyniesie 221.250.000 zł.

Oprócz korzyści z ostatniej noweli z dnia 12 marca 1938 r. wszyscy emeryci skorzystają z dalszego uchylenia lub obniżenia podatków specjalnych. W tych warunkach wszelkie próby nowelizowania ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym są niecelowe i nie wskazane, gdyż wszelkie projekty spotkałyby się według mojego zdania z odmową Pana Ministra Skarbu, zaś znalazłszy się na warsztacie sejmowym, zamiast poprawienia bytu emerytów, mogłoby raczej zaszkodzić. Oświadczenie to przesyłam do wiadomości wszystkim organizacjom i osobom, które zwróciły się do mnie listownie, prosząc o uznanie rzeczowych motywów, które podaję.

z poważaniem

(—) Edwin Wagner, poseł na Sejm“.

Tyle „komunikat“!

Mając kontakt z posłami ze sfer gospodarczych tak przemysłowych jak i rolniczych, ośmielamy się twierdzić, że obawy p. Wagnera, iż „wzięcie naszej sprawy „na warsztat prac sejmowych mogło by jej zaszkodzić“, — nie są uzasadnione, a tak samo nie słyszeliśmy niezadowolenia tych sfer z powodu wysuwania naszych postulatów, gdyż sfery te rozumieją, iż lepsze warunki bytu klas społecznych powiększają obroty i dochody tych sfer. Od siebie prosimy pana posła Wagnera, któremu wierzymy, by próbował zaznajomić się z przedstawionymi wyżej postulatami a przekona się, że są one słuszne i nie pociągają nadzwyczajnych wydatków.